

РЕШЕНИЕ

№ 19510

гр. София, 27.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 87 СЪСТАВ, в публично заседание на четвърти октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЦВЕТЕЛИНА АЛ. КОСТОВА

при участието на секретаря ИЛИАНА Б. ВАКРИЛОВА
като разгледа докладваното от ЦВЕТЕЛИНА АЛ. КОСТОВА Гражданско
дело № 20221110148591 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по искова молба, депозирана от срещу, с която са предявени следните осъдителни искове, а именно: осъдителен иск с правно основание чл. 55, ал. 1, предл. 3 от ЗЗД за осъждане на ответното дружество да заплати сумата в размер на 2 160 лева, представляваща заплатен от ищеца аванс по Фактура № 1000000798/24.12.2021 г., издадена по договор за изработка на уеб сайт от 21.12.2021 г., сключен между страните по делото, който впоследствие е бил развален поради неизпълнение от страна на ответното дружество, както и осъдителен иск с правно основание чл. 45, ал. 1 ЗЗД за осъждане на ответното дружество да заплати сумата в размер на 60 лева, представляваща претърпени от ищеца имуществени вреди, състоящи се в сторени от него разходи за връчване на покана за доброволно изпълнение чрез частен съдебен изпълнител съгласно разпоредбата на чл. 87, ал. 1 ЗЗД, ведно със законната лихва върху всяка от сумите, считано датата на подаване на исквата молба - 05.09.2022 г., до окончателното погасяване на паричното задължение.

В депозираната искова молба от се твърди, че между него и ответника, в качеството му на изпълнител, е сключен на 21.12.2021 г. Договор за изработка на уебсайт, по силата на който изпълнителят се е задължил да изработи уеб сайт, а ищецът - в качеството си на възложител, да му заплати авансово съответното възнаграждение в размер на 2160 лева, с ДДС., както е уговорено по чл. 2 от договора. Излага, че съгласно чл. 4 от последния страните договорили 30 дни за изпълнение на възложеното, с оглед на обстоятелството, че всички необходими за започване на изпълнението текстови и графични материали, както и информацията за структурата и съдържанието на страниците и достъпа до хостинг акаунта, са били на разположение на ответника предвид дългогодишните му отношения с възложителя. В изпълнение на поетото задължение, ищецът заявява, че е заплатил процесната сума в размер на 2160 лева на 24.12.2021 г. по издадената му Фактура № 1000000789, но в договорения срок ответникът не изпълнил поръчката. Въпреки многократните покани за изпълнение чрез електронни съобщения по приложението "Вайбър", както и след отправена чрез частен съдебен изпълнител покана за доброволно

изпълнение в седемдневен срок, връчена лично на ответното дружество чрез неговия управител на 08.06.2022 г., така и не изпълнило задълженията си. Ищецът намира, че сключеният договор за изработка е развален с изтичане на предоставения с поканата седемдневен срок, считано от връчването ѝ на 08.06.2022 г., с оглед на което заплатената авансова сума в размер на 2160 лева следва да му бъде върната като платена на отпаднало основание. Заявява, че в резултат от неизпълнението на ответника по договора е претърпял и имуществени вреди, състоящи се в сторени разходи за връчване на поканата за доброволно изпълнение чрез частен съдебен изпълнител в размер на 60 лева, които при едно добросъвестно и навременно изпълнение не би претърпял. С тези доводи отправя искане до съда за осъждане на ответното дружество да му заплати процесните суми. Претендира разноски.

Препис от исковата молба е редовно връчен на ответното дружество, като в указания законоустановен срок по делото е постъпил писмен отговор, с който оспорва предявените осъдителни искове като неоснователни. Не оспорва, че между него и ищцовото сдружение е сключен процесния договор за изработка на 21.12.2021 г., по силата на който се е задължил да изработи уеб сайт. Оспорва, че е в неизпълнение на договорените си задължения с доводи, че е изпълнил точно уговореното по договора и в рамките на уговорения тридесетдневен срок. Уточнява, че сайтът е напълно структурно изграден и достъпен от всяко лице и по всяко време, като в ангажимент на ищеца е било да осигури и внедри текстово в сайта цялата желана от него информация, която да е видима за потребителите. Сочи, че ищецът неоснователно и необосновано е отказвал да приеме изпълнението по договора за изработка, въпреки, поради което и не разполага с възможността да развали договора. Оспорва като неверни твърденията на ищеца, че последният многократно е канил ответника да му върне процесните суми, претендирани в настоящото производство. Моли за отхвърляне на исковете. Претендира разноски.

Съдът, след преценка на доводите на страните, включително и тези изложени в допълнителни молби от ищеца, и обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По иска с правно основание чл. 55, ал. 1, предл. 3 от ЗЗД:

В тежест на ищеца по предявения иск е да докаже, че по силата на възникнало между страните правоотношение е платил процесната сума на ответника, както и че основанието за извършеното плащане е отпаднало с обратна сила.

Договорът за изработка по своята правна същност представлява неформален, консенсуален, двустранен, комутативен, възмезден договор, като при учреденото от него материално правоотношение за ответника са породени две основни облигаторни задължения - да осъществи уговорената работа съобразно поръчката в срок и без отклонение от нея и недостатъци, и да предаде работата на възложителя, а за ищеца - да приеме (одобри) извършената работа и да заплати уговореното възнаграждение на изпълнителя - арг. [чл. 258 ЗЗД](#) и [чл. 266, ал. 1, изр. 1 ЗЗД](#), във вр. с [чл. 288 ТЗ](#).

Между страните не се спори, а и от представените писмени доказателства се установява, че между и е налице валидно сключен договор за изработка на уеб сайт от 21.12.2021 г., по който ищецът в изпълнение на договореното по чл. 2 от договора е заплатил сумата в размер на 2160 лева, с ДДС, в полза на ответното дружество на 21.12.2021 г. Това обстоятелство се подкрепя от представеното по делото Платежно нареждане от 22.12.2021 г., видно от което наредителят е превел по сметка на процесната сума, като е посочил за основание на плащането "прф 2000000556/21.12.2021 г.

Анализирайки доказателствения материал, събран по делото, съдът достигна до извод, че плащането е именно авансово уговорената сума по договора, тъй като от приобщената електронна пощенска кореспонденция между страните се установява, че на 21.12.2021 г.

ответникът е изпратил на ищеца проформа фактура, по която да бъде извършено плащането за изработката на новия сайт /л. 6 и л. 50 по делото/. Доколкото в общия случай по същността си преписи от електронна пощенска кореспонденция се ползват с изключително ниска доказателствена стойност в съдебен процес, то съдът в настоящия случай я преценява съвкупно с останалите събрани доказателства и приема, че следва да я кредитира като изцяло кореспондираща си с тях. На следващо място, плащането се счита за безспорно установено по делото и видно от представената Фактура № 1000000798/24.12.2021 г. с получател ищеца и доставчик за сумата в размер на 2160 лева, с ДДС.

Поради изложеното, съдът счита, че въпреки, че не е налице подписан договор между страните по делото, то с оглед на това, че същият представлява неформален договор и писмената форма е единствено форма за доказване, но не и за действителност, страните следва да се считат за обвързани по процесния договор за изработка от 21.12.2021 г., като сключен в устна форма.

По делото се явява спорен въпросът относно обстоятелството налице ли е неизпълнение по процесния договор за изработка, доколкото ответникът е навел възражения в тази насока.

По делото е изслушано заключение на вещо лице по допуснатата съдебно-техническа експертиза, която съдът кредитира като професионално изготвена и обоснована, от което се установява, че за да бъде един уеб сайт структурно изграден, то следва да бъде организиран по начин, който улеснява навигацията, възприемането на съдържанието и постигането на целите, за които е предназначен, като съдържа характерните аспекти на един уеб сайт, например: ясна навигация, логична йерархия, използване на url, добра организация на съдържанието, вътрешни връзки, адаптивен дизайн, удобен достъп до контакти, както и информация за автора. След подробно извършена от вещото лице справка в електронната база данни на ответника, както и подробен преглед на съдържанието на адрес <http://www.bulgaria.com>, се констатира, че съдържанието на въпросния уеб сайт не представлява "изработен" уеб сайт, тъй като на множество места липсва информация, има неработещи връзки и бутони, непреведени менюта и контроли за управление на различни езикови версии, а наличното в горесцитирания адрес се намира в работен стадий, който не е подходящ за официално публикуване в интернет, както и не е във вид, годен да се предаде на ищеца, който от своя страна да допълни към първоначалното въведеното от ответното дружество съдържание. Вещото лице посочва, че по уеб сайта са публикувани общо 22 публикации, първата с дата 23.02.2021 г., а последната с дата 28.04.2022 г.

В открито съдебно заседание от 04.10.2023 г. на въпроси на процесуалните представители на страните по делото и на съда вещото лице отговори, че уеб сайтът категорично не е готов да бъде предаден на възложителя, тъй като рамката, която е следвало програмистът /изпълнителят - ответник по делото/ да подготви не е готова, а представеното за анализ не е готово за публикуване и следва да бъде преработено, доколкото не може да съществува сайт, в който да има страница "under construction".

С оглед на изложеното, съдът намира, че е налице пълно неизпълнение на ответното дружество по договора, който с изтичане на предоставения от ищеца седемдневен срок, считано от връчването на покана за доброволно изпълнение на 08.06.2022 г. съгласно чл. 87, ал. 1 ЗЗД, е надлежно развален от дата 15.06.2021 г.

Изложеното води до извод за съда, че предявеният осъдителен иск с правно основание чл. 55, ал. 1, предл. 3 ЗЗД за осъждане на ответника да заплати сумата в размер на 2160 лева, представляваща платен на отпаднало основание - разваления договор за изработка от 21.12.2021 г., аванс по Фактура № 1000000798/24.12.2021 г., е изцяло основателен и следва да бъде уважен.

По иска с правно основание чл. 45, ал. 1 ЗЗД:

По предявения иск с правно основание чл. 45, ал. 1 ЗЗД в тежест на ищеца е да докаже настъпването на посочените в исковата молба имуществени вреди, техния размер, както и причинната им връзка с противоправното поведение на ответното дружество, като в тежест на последното е да обори презумпцията за вина по чл. 45, ал. 2 ЗЗД и да докаже направените възражения.

От представените по делото писмени доказателства се установява, че ищецът е връчил на 08.06.2022 г. на ответното дружество Покана за доброволно изпълнение с вх. № 24315/13.05.2022 г. чрез ЧСИ, като му предоставил седемдневен срок за изпълнение на поетото по договора за изработка задължение да изработи уеб сайт. В поканата е посочено, че с изтичане на 7 календарни дни от получаването ѝ договорът ще се счита за развален и при неизпълнение ищецът е поискал да му бъде върната сумата в размер на 2160 лева, като платена на отпаднало основание. По делото безспорно бе установено, че е налице неизпълнение по договора, което е продължило и след изтичането на предоставения с покана срок. Видно от Преводно нареждане от 13.05.2022 г. Д... - управителят на ищеца, е превел по сметка на ЧСИ Стоян Якимов сумата в размер на 60 лева с основание за плащането "извънсъд. връчване на книжа до "....

С оглед на изложеното, съдът приема за доказани обстоятелствата от фактическия състав на вземането за претърпени имуществени вреди в претендирания от ищеца размер, поради което осъдителният иск с правно основание чл. 45, ал. 1 ЗЗД се явява изцяло основателен и следва да бъде уважен.

По разноските:

Съгласно представен от ищеца списък по чл. 80 ГПК същият претендира разноски в общ размер на 1250,80 лева, от които: 1050 лева - заплатен адвокатски хонорар, сумата в размер на 40 лева - държавна такса за обезпечение на бъдещ иск, сумата в размер на 72 лева - разноски по изп. д., сумата в размер на 88,80 - държавна такса в настоящото производство, които следва да бъдат присъдени в тежест на ответното дружество.

Ответникът няма право на разноски.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА, ЕИК....., със седалище и адрес на управление:, да заплати на, **ЕИК.....**, на основание чл. 55, ал. 1, предл. 3 от ЗЗД сумата в размер на 2 160 лева, платена на отпаднало основание и представляваща заплатен от ищеца аванс по Фактура № 1000000798/24.12.2021 г., издадена по договор за изработка на уеб сайт от 21.12.2021 г., сключен между страните по делото, който впоследствие е бил развален поради неизпълнение от страна на ответното дружество, и на основание чл. 45, ал. 1 ЗЗД сумата в размер на 60 лева, представляваща претърпени от ищеца имуществени вреди, състоящи се в сторени от него разходи за връчване на покана за доброволно изпълнение чрез частен съдебен изпълнител съгласно разпоредбата на чл. 87, ал. 1 ЗЗД, ведно със законната лихва върху всяка от сумите, считано датата на подаване на исковата молба - 05.09.2022 г., до окончателното погасяване на паричното задължение.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, ЕИК....., със седалище и адрес на управление:...., да заплати на, **ЕИК.....**, сумата от **1250,80 лева** – разноски в настоящото производство.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____